

**Kúria
ítélete**

Az ügy száma: Bhar.I.314/2025/21.

A határozat szintje: harmadfok

A tanács tagjai: Dr. Gimesi Ágnes, a tanács elnöke
Dr. Kardos Andrea, előadó bíró
Dr. Domonyai Alexa, bíró
Dr. Gunyecz Zoltán, bíró
Dr. Tuba István Krisztián, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: nyilvános ülés

Az ülés napja: 2025. október 21.

Az ügy tárgya: kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény

Terheltek: terhelt1 és társai (terhelt2 III. rendű és
terhelt3 IV. rendű vádlott)

Elsőfok: Győri Törvényszék 38.B.180/2022/117., ítélet, tárgyalás,
2024. január 29.

Másodfok: Győri Ítéltábla, Bf.I.72/2024/12., ítélet, nyilvános ülés,
2024. október 1.

A fellebbezés előterjesztője: a III. rendű vádlott és védője,
a IV. rendű vádlott és védője

Rendelkező rész:

A Kúria a kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben terhelt2 III. rendű vádlott és védője, valamint terhelt3 IV. rendű vádlott és védője által benyújtott másodfellebbezéseket elbírálva a Győri Ítéltábla

Bf.I.72/2024/12. számú ítéletét a kábítószer birtoklásának büntette [Btk. 178. § (1) bekezdés] miatt terhelt2 III. rendű és terhelt3 IV. rendű vádlott tekintetében hatályon kívül helyezi és e bűncselekmény miatt az eljárást megszünteti.

A másodfokú bíróság ítéletét terhelt2 III. rendű és terhelt3 IV. rendű vádlott tekintetében megváltoztatja.

terhelt2 III. rendű vádlott terhére rótt bűncselekmény a Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulatára figyelemmel minősül a (3) bekezdése szerint.

A III. rendű és IV. rendű vádlottak terhére rótt bűncselekmény egy rendbeliségére és a halmazati büntetésre utalást mellőzi.

A III. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 4 (négy) év 6 (hat) hónapra, a IV. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 5 (öt) évre enyhíti.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát mindkét vádlott tekintetében börtönben határozza meg.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy terhelt3 IV. rendű vádlott lakcíme címl.

A harmadfokú eljárásban felmerült 35.600 (harmincötezer-hatszáz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A Kúria ítélete ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] I. A Győri Törvényszék a 2024. január 29. napján kihirdetett 38.B.180/2022/117. számú ítéletével

– terhelt2 III. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rendbeli társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdés II. fordulat, (3) bekezdés]. Ezért öt 5 év börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltás büntetésre ítélte;

– terhelt3 IV. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rendbeli társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés]. Ezért öt 5 év 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltás büntetésre ítélte, továbbá vele szemben 720.000 forint vagyonek Kobzást rendelt el. Mindkét vádlott tekintetében rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, továbbá döntött a lefoglalt dolgokról és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen az ügyészség a III. és a IV. rendű vádlott terhére, a kiszabott büntetés súlyosítása érdekében, a III. rendű vádlott és védője a tényállás, a minősítés, illetve a büntetés vonatkozásában, míg a IV. rendű vádlott és védője teljeskörűen, eltérő ténymegállapítás és a kiszabott büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.126/2023/3-I. számú átiratában az ügyészség fellebbezését – helyes indokainál fogva – fenntartotta.

[4] A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2024. október 1. napján kihirdetett Bf.I.72/2024/12. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét terhelt2 III. rendű és terhelt3 IV. rendű vádlott tekintetében megváltoztatta; a III. rendű és a IV. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki további 1-1 rendbeli kábítószer birtoklás büntetében [Btk. 178. § (1) bekezdés] is. Ezért mindkét vádlottal szemben az elsőfokú bíróság által kiszabott joghátrányt tekintette halmazati büntetesként kiszabottnak azzal, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata fegyház. A IV. rendű vádlottal szemben 4.560.000 forint erejéig rendelt el vagyonek Kobzást. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a III. és a IV. rendű vádlottak tekintetében helybenhagyta azzal, hogy a közügyektől eltiltás mellékbüntetés.

[5] II. 1. A másodfokú bíróság ítélete ellen a nyilvános ülésen terhelt2 III. rendű vádlott enyhítés, míg védője enyhítés és a végrehajtási fokozat börtönben való megállapítása, míg terhelt3 IV. rendű vádlott és védője enyhítés érdekében jelentettek be másodfellebbezést. Az ügyészség mindkét vádlott tekintetében tudomásul vette az ítéltábla ítéletét.

[6] 2. A III. rendű és IV. rendű vádlottak védői a Be. 584. § (6) bekezdésében foglalt kötelező rendelkezés ellenére a fellebbezésüket írásban nem indokolták.

[7] 3. A Legfőbb Ügyészség a BF.1350/2024/3. számú átiratban a bejelentett másodfellebbezéseket a vádlottak és a védőik által megjelölt célt tekintve alaptalannak, azonban más okból alaposnak tartotta.

[8] Kifejtette, hogy az első- és másodfokú bíróság eljárása során a Be. 608. § (1) bekezdése szerinti eljárási szabálysértés nem történt, ugyanakkor tévesen került sor a bűnösség megállapítására az ellentétes döntéssel érintett kábítószer birtoklása büntetében, ezzel összefüggésben ugyanis megvalósult a Be. 607. § (1) bekezdés b) pontja szerinti eljárási szabálysértés.

[9] Indokai szerint a vádirati tényállás – mivel nem tartalmaz olyan megállapítást, mely szerint terhelt2 III. rendű vádlott az általa megszerzett kábítószer saját hasznára továbbértékesítette volna – azt fejezi ki, hogy a III. rendű vádlott a kábítószer-kereskedelemben való közreműködésének ideje alatt saját fogyasztási célra, a csekély mennyiséget meg nem haladó kábítószer szerzett meg. Emellett a vádirati tényállás a III. rendű vádlott tekintetében a vizeletminta eredményét rögzíti, azt azonban – szemben az ítéleti tényállás [12] bekezdésével – nem állítja, hogy a delta-9-THC vonatkozásában az elkövetési magatartás a fogyasztás, továbbá nem tartalmaz elkövetési időt sem.

[10] A vádirat terhelt3 IV. rendű vádlottat illetően szintén nem rögzíti a kábítószer-kereskedéssel érintett időszakon kívüli kábítószer birtoklással kapcsolatos tényeket, nem állítja, hogy IV. rendű vádlott a kereskedelem előtt, alatt és után is havi 5-10 adag kábítószer fogyasztott volna, ahogyan azt sem, hogy a kutatás során fellelt kábítószer a IV. rendű vádlott megszerezte, és azt a lakásán tartotta volna.

[11] Álláspontja szerint egyrészt az elkövetési magatartás leírásának hiánya miatt a vád nem volt pontosan körülírt, ugyanis a Be. 422. § (1) bekezdése szerinti törvényes elemek közül az elkövetési magatartás leírását nem tartalmazta, másrészt az eljáró bíróságok olyan kábítószer-fogyasztási időszakot és mennyiséget róttak fel a III. rendű és IV. rendű vádlottnak, amely a vádiratban nem szerepelt. Ez utóbbi következtében a Győri Ítéltábla megvalósította a Be. 607. § (1) bekezdés b) pont I. fordulata szerinti eljárási szabálysértést.

[12] A vádon való túlterjeszkedésre figyelemmel indokoltnak tartotta az elsőfokú ítélet [12] bekezdésének és a másodfokú ítélet [40] bekezdése első albekezdésének mellőzését.

[13] A fentiekén túl kitért arra is, hogy amennyiben az eljárásjogi feltételek teljesültek volna, anyagi jogi okokból akkor nem lett volna megállapítható a III. rendű és IV. rendű vádlott bűnössége a Btk. 178. § (1) bekezdése szerinti kábítószer birtoklásának büntetében. A másodfokú bíróság az elfogyasztott kábítószeres vonatkozásában a hatóanyagtartalmat tévesen összegezte és ennek alapján tévesen állapította meg, hogy az a csekély mennyiség felső határát meghaladta. Kiemelte, hogy a Btk. 178. § (6) bekezdésének szövege a fogyasztáshoz nem köt mennyiséget, ezért az összegzés követelménye sem áll fenn.

[14] Rámutatott arra is, hogy az EBH 2016.B.15., valamint a BH 2018.244. számú eseti döntések alapján, ha a kábítószer-kereskedelem elkövetője azzal egy időben fogyaszt is kábítószer, a szubszidiaritás miatt kizárólag a kereskedés állapítható meg, amelyre figyelemmel csak a kereskedés előtt, vagy a kereskedés után történő elkövetés lehetett volna alapja a kábítószer birtoklás miatti bűnösségnek.

[15] Álláspontja szerint a III. rendű vádlott terhére megállapított, ellentétes döntéssel nem érintett bűncselekmény minősítése annyiban téves, hogy a III. rendű vádlott két viszonteladó között, az I. rendű vádlottól a IV. rendű vádlotthoz fuvarozta a továbbértékesítésre szánt kábítószer, így esetében is a kereskedés, azaz a Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulója szerinti elkövetési magatartás állapítható meg. Megjegyezte, hogy mivel egy cselekmény megvalósítására került sor, a rendbeliség megjelölése mindkét vádlottnál szükségtelen.

[16] Kifejtette, hogy az eljáró bíróságok teljeskörűen feltárták a bünteteskiszabási körülményeket, és azokat a súlyuknak megfelelően értékelték. Ezek közül kiemelte, hogy a III. rendű vádlott büntetett előéletű, ám bűnösségre is kiterjedő, feltáró jellegű beismerő vallomást tett, ehhez képest a IV. rendű vádlott büntetlen előéletű, azonban a felelősségét nem ismerte el. A vádlottak és védőik enyhítésre irányuló fellebbezését nem tartotta alaposnak arra figyelemmel, hogy a III. rendű vádlottal szemben a törvényi minimumban, míg a IV. rendű vádlott esetében azt kevéssel meghaladó tartamban meghatározott szabadságvesztés inkább enyhe, melynek további enyhítése megfelelő visszatartó erőt nem jelentene, és a generálprevenciós célok elérését is veszélyeztetné.

[17] Mindezek alapján azt indítványozta, hogy a Kúria a Győri Ítéltábla Bf.I.72/2024/12. számú ítéletét terhelte III. rendű és terhelte IV. rendű vádlott tekintetében a Be. 625. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző kábítószer birtoklásának büntette vonatkozásában a másodfokú ítéletet helyezze hatályon kívül és az eljárást mindkét vádlott tekintetében szüntesse meg, továbbá terhelte III. rendű vádlott cselekményének minősítését változtassa meg akként, hogy az helyesen a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütközik és a (3) bekezdés szerint minősül. Indítványt tett arra is, hogy a Kúria mindkét vádlott esetében mellőzze a bűncselekmény megnevezéséből az egy rendbeliségre, és a halmazati jellegre utalást, míg a közügyektől eltiltást helyesen mellékbüntetésként tekintse kiszabottnak. Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét mindkét vádlott tekintetében hagyja helyben.

[18] 4.1. A Legfőbb Ügyészség átiratában foglaltakra terhelte III. rendű és terhelte IV. rendű vádlottak védői észrevételt terjesztettek elő.

[19] A III. rendű vádlott védője osztotta a Legfőbb Ügyészség átiratában foglaltakat arra nézve, hogy a másodfokú bíróság a kábítószer birtoklás büntetnének megállapítása során a vádon túlterjeszkedett, továbbá egyetértett azzal is, hogy a vádirat a kábítószer birtoklás vonatkozásban érdemi elbírálásra alkalmatlan volt.

[20] Az I. rendű és a III. rendű vádlott vallomásai alapján megalapozatlannak tartotta azt a megállapítást, miszerint terhelt³ IV. rendű vádlott terhelt² III. rendű vádlott közreműködésével értékesített legkevesebb 1216 gramm kábítószer. Álláspontja szerint ítéleti bizonyossággal legfeljebb az állapítható meg, hogy a III. rendű vádlott a kábítószer-kereskedelem büntettét a jelentős mennyiség alsó határa alatti mennyiségre valószínűsítette meg, így cselekménye a Btk. 176. § (1) bekezdése szerint minősül.

[21] Részletesen ismertette a III. rendű vádlott személyi körülményeit, és hangsúlyozta, hogy már a nyomozati szakaszban részletes, tényfeltáró, saját bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomást tett, melyet az eljárás során mindvégig következetesen fenntartott, és a tárgyaláson őszinte megbánó magatartást tanúsított. A jelentős időmúlás mellett enyhítő körülményként kérte annak figyelembevételét is, hogy a III. rendű vádlott jelenleg önként vesz részt kábítószer használatot kezelő csoportos foglalkozáson, valamint saját háztartásában nagykorú, még tanulmányokat folytató gyermeke eltartásáról is gondoskodik. Hivatkozott arra is, hogy a III. rendű vádlottnak a bűncselekmény elkövetésében csekélyebb szerepe volt, az elkövetésből anyagi haszna nem származott, arra nem is törekedett, a kábítószer mennyisége a jelentős mennyiség alsó határát nem haladta meg. Mindezek alapján álláspontja szerint helye van a végrehajtási fokozat börtönben való meghatározásának.

[22] Indítványozta, hogy a Kúria a másodfokú bíróság ítéletét változtassa meg, azt a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző kábítószer birtoklása büntette vonatkozásában helyezze hatályon kívül, és e körben az eljárást szüntesse meg, ennek okán a halmazati büntetésre utalást mellőzze, és végrehajtási fokozatként börtönt állapítson meg.

[23] 4.2. terhelt³ IV. rendű vádlott védője észrevételében szintén osztotta a Legfőbb Ügyészség álláspontját a vádon túlterjeszkedést illetően, valamint azt az indítványt is, hogy a Kúria a másodfokú ítéletet a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző kábítószer birtoklásának büntette vonatkozásában helyezze hatályon kívül és az eljárást e bűncselekmény miatt szüntesse meg. Helytállónak tartotta azt a megállapítást, mely szerint a vádirati tényállás a IV. rendű vádlott esetében is nélkülözi a fogyasztás, illetőleg a fogyasztási célú megszerzés elkövetési magatartásának leírását.

[24] Nem értett egyet azonban a IV. rendű vádlottal szemben kiszabott büntetés érintetlenül hagyása körében kifejtettekkel. Kiemelte, hogy az ítélet tábla két bűncselekmény elkövetése miatt szabta ki halmazati büntetésül az 5 év 6 hónap szabadságvesztést, melyből az következik, hogy az egyik bűncselekmény miatti eljárás megszüntetésének szükségszerűen enyhébb büntetés kiszabását kellett volna eredményeznie. Ellenkező esetben ugyanis emelkedne „a megmaradt bűncselekmény miatt kiszabott büntetés mértéke”, mely a IV. rendű terhelt terhére bejelentett fellebbezés hiányában a súlyosítási tilalomba ütközne.

[25] Kifogásolta, hogy az eljáró bíróságok nem tárták fel teljes körűen a büntetékiszabási körülményeket, mert többek között nem adtak számot arról, hogy az ügyben jelentősebb szerepet játszó I. és II. rendű vádlott miért kapott sokkal enyhébb büntetést. Emellett azt sem fejtették ki, hogy miért szabtak ki a IV. rendű vádlottal szemben a vádiratban indítványozottal közel azonos mértékű szabadságvesztés büntetést annak ellenére, hogy a megállapított ítéleti tényállás nagyságrendekkel kisebb mennyiségű kábítószerrel való kereskedést állapít meg, mint a vádirat. Hivatkozott továbbá a bűncselekmény elkövetése óta eltelt idő mint jelentős enyhítő körülmény vizsgálatának elmaradására is. Kiemelte, hogy a IV. rendű vádlott az elkövetés idején büntetlen előéletű volt, 7 éve áll büntetőeljárás hatálya alatt, folyamatosan

két műszakban dolgozik, állandó lakóhelyet teremtett magának, életvitele rendezett, továbbá az eljárás alatt súlyosan megbetegedett édesanyja ellátásáról, ápolásáról gondoskodik.

[26] Mindezek alapján elsődlegesen azt indítványozta, hogy Kúria az ítélet részbeni hatályon kívül helyezése mellett utasítsa a másodfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és írja elő a büntetés kiszabása körében értékelendő tények feltárásának, értékelésének és részletes indokolásának kötelezettségét is. Másodlagos indítványa a másodfokú ítélet megváltoztatására, és a kiszabott büntetés enyhítésére irányult.

[27] 5. A Kúria a másodfellebbezéseket a Be. 621. § (2) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el, mivel annak kitűzését a IV. rendű terhelt védője indítványozta.

[28] A Legfőbb Ügyészség képviselője a perbeszédében az átiratban foglaltakat változatlan tartalommal tartotta fenn.

[29] A III. rendű terhelt és a IV. rendű terhelt védője az észrevételükben előadottakat ugyancsak fenntartották. A IV. rendű terhelt védője felhívta a figyelmet arra, hogy a Legfőbb Ügyészség által megjelölteken túl a másodfokú ítélet [44] és [48] bekezdése is utal a halmazati büntetésre, melyet szintén mellőzni szükséges.

[30] **III.** terhelt2 III. rendű vádlott és védőjének, terhelt3 IV. rendű vádlott és védőjének másodfellebbezése alapos.

[31] 1. A Be. 615. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van helye a harmadfokú bírósághoz a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bíróságéval ellentétes döntése esetén.

[32] A Be. 615. § (2) bekezdés c) pontja szerint ellentétes a döntés, ha a másodfokú bíróság a vádlott bűnösségét olyan bűncselekményben állapította meg, amelyről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett.

[33] A Győri Ítéltábla terhelt2 III. rendű és terhelt3 IV. rendű vádlott bűnösségét további egy-egy rendbeli kábítószer birtoklás büntetében [Btk. 178. § (1) bekezdés] is kimondta, melyre figyelemmel a másodfellebbezés joga megnyílt.

[34] A másodfokú bíróság ügydöntő határozata ellen fellebbezésre jogosult a vádlott, az ügyészség és a védő [Be. 616. § a)-c) pont]. Így a III. rendű vádlott és védője, valamint a IV. rendű vádlott és védője által bejelentett fellebbezések arra jogosulttól származnak, bejelentésükre a törvényes határidőn belül került sor.

[35] A Be. 615. § (3) bekezdés a) pontja szerint a fellebbezés sérelmezheti az ellentétes döntést, illetve b) pontja szerint kizárólag az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálatból eredő, az 583. § (3) bekezdésében meghatározott rendelkezést vagy indokolást.

[36] Jelen ügyben a III. rendű és IV. rendű vádlottak és a védőik által bejelentett fellebbezések az ellentétes döntést nem támadták, a másodfellebbezések a Be. 615. § (3) bekezdés b) pontján alapultak, a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjában foglaltakat sérelmezve a III. rendű és IV. rendű vádlottal szemben kiszabott büntetés enyhítését célozták.

[37] A fentiek tükrében a III. rendű és IV. rendű terhelt tekintetében a felülbírálat terjedelme korlátozott, a Be. 615. § (3) bekezdés b) pontja szerint az ellentétes döntéssel összefüggő rendelkezésekre, valamint a Be. 618. § (1)–(3) bekezdése alapján – hivatalból is – felülbírálandó ítéleti rendelkezésekre terjedt ki.

[38] 2. A felülbírálat tárgya elsőként az eljárási szabályok megtartása, azon belül is a feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértések, majd az ilyen következményt nem szükségszerűen maga után vonó eljárási szabálysértések vizsgálata képezi.

[39] 2.1. A harmadfokú bíróság megállapította, hogy az első- és másodfokú bíróság a Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést nem vétett, ugyanakkor azzal, hogy az ítéletábra terhelt² III. rendű és terhelt³ IV. rendű vádlott bűnösségét további egy-egy rendbeli kábítószer birtoklás büntetvényében is megállapította, megvalósult a Be. 607. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt eljárási szabálysértés.

[40] A 2024. március 1. napja óta hatályos Be. 607. § (1) bekezdés b) pontja szerint az eljárás megszüntetésének van helye, ha a vádban le nem írt cselekmény alapján került sor a vádlott bűnösségének megállapítására, felmentésére, vagy vele szemben az eljárás megszüntetésére.

[41] A törvényi rendelkezést beiktató a büntetőjogi tárgyú és ehhez kapcsolódóan egyéb törvények módosításáról szóló 2023. évi XCVII. törvény 89. §-ához fűzött végső előterjesztői indokolás szerint „a vádon való túlterjeszkedés tárgyi értelemben abban az esetben állapítható meg, ha a bíróság olyan cselekményt bírál el, amely nem volt a vád tárgyává téve. Az eljárási szabálysértés megvalósulása a vádelv sérelme mellett a büntetőeljárás egy másik alapelvének, az eljárási feladatok megoszlásának sérelemét is jelenti”.

[42] A büntetőeljárás alapelve, hogy a büntetőeljárásban a vád, a védelem és az ítélezés elkülönül (Be. 5. §). Az ítélezés alapja a vád, a bíróság vád alapján ítélezik [Be. 6. § (1) bekezdés], a vádról döntenie kell (ki kell mérítenie), de a vádon túl nem terjeszkedhet [Be. 6. § (2) bekezdés]. Ebből következik a tettazonosság elve, amely szerint a bíróság csak a megvádolt személy büntetőjogi felelősségéről dönthet és csak olyan cselekményt bírálhat el, amelyet a vád tartalmaz [Be. 6. § (3) bekezdés]. A bizonyítás oldaláról ezt fejezi ki az, hogy a bíróság az ítélezés során a tényállást a vád keretein belül tisztázza [Be. 163. § (3) bekezdés], vagyis a vádban nem szereplő tényekre bizonyítás nem folytatható, mivel – a vádhoz kötöttség elvéből következően – ezen tényekkel a tényállást nem egészítheti ki a bíróság, így az a minősítés alapjául sem szolgálhat.

[43] A vádelv eljárási garanciája egyidejűleg több részelemből építkezik: (1) a büntetőeljárás bírósági szakaszát kizárólag a vád lendítheti működésbe, vagyis a bíróság előtti büntetőeljárás megindításának nélkülözhetetlen előfeltétele a vád, (2) a bíróság eljárása vádhoz kötött, vagyis a vád jelöli ki az eljárás kereteit, a büntetőeljárás során egyfelől a tettazonosság elve, másfelől a bíróság vádkimerítési kötelezettsége érvényesül {33/2013. (XI. 22.) AB határozat, indokolás [15] bekezdés}.

[44] A 2/2023. számú BK véleménnyel felülvizsgált 1/2007. BK vélemény I.3.b) pontja szerint a Be. helyes értelmezése alapján a bíróság nincs kötve a vád tárgyává tett cselekmény – vádló által indítványozott – Btk. szerinti jogi minősítéséhez, attól belátása szerint eltérhet, illetve törvényi kötelezettsége a vádtól eltérő minősítés lehetőségének vizsgálata [Be. 495. §]. A vád kereteit ugyanis elsődlegesen a vád tárgyává tett cselekmények történeti tényállásának leírása határozza meg.

[45] A bíróság tehát nem az ügyészség jogi minősítéséhez, hanem a vádiratban foglalt tényálláshoz van kötve, azt köteles kimeríteni, de azon túl nem terjeszkedhet (BH 2011.189., BH 2022.91.).

[46] A vádelv a vád és az ítélet tényállása közötti teljes történeti azonosságot nem követeli meg. A bizonyítás eredményéhez képest az ítéleti tényállás több vonatkozásban, így az elkövetés helye, ideje, módja, eszköze, motívuma, eredménye stb. tekintetében eltérhet a vádirati tényállástól anélkül, hogy az a vádelvet sértene (EBH 2005.1199., BH 2011.213.). A bíróság kifejezett kötelessége ugyanis valósághű tényállás megállapítása [Be. 163. § (2) bekezdés], és ennek során a vádirati – illetve első-, másodfokú ítéleti – tényállás pontatlanságainak és hiányosságainak a helyesbítése, kiegészítése. Ennek feltétele, hogy a

cselekmény „ugyanolyan cselekmény” marad, mint amilyen miatt vádat emeltek, és nem válik attól alapvetően eltérő „más cselekménnyé” {Kúria Bhar.I.157/2023/8. indokolás [34] bekezdés}.

[47] A büntetőjogi felelősség megállapítása csak és kizárólag a vád tárgyává tett lényeges (releváns) tények alapulvételével történhet, olyan bűncselekményre vonatkozó tényeket a bíróság nem állapíthat meg, amelyet a vád nem tartalmazott (BH 2025.83.).

[48] Ebből adódóan a vád történeti tényállásában nem szereplő olyan tény megállapítása, amely eredményeként a bűncselekmény minősített esetét, vagy más, a vád történeti tényállása tényei alapján eredetileg meg nem állapítható bűncselekmény törvényi tényállását is megállapíthatóvá tenné, a vádon történő túlterjeszkedést jelent. Abban az esetben azonban, ha a vádirat tényállása tartalmazza a cselekmény minősítéséhez szükséges körülmény alapjául szolgáló tény, úgy a bíróságnak nem csak joga, de kötelessége is az általa megállapított, megalapozott tényállásban foglalt cselekmény törvényes minősítése akkor is, ha az a vád minősítéstől eltér (BH 2022.258.II.).

[49] 2.2. A Győr-Moson-Sopron Vármegyei Főügyészség B.68/2021/302. számú vádiratának 3. tényállási pontja szerint terhelt3 IV. rendű vádlott 2019-2020 években, 59 hét időtartamban, heti 60 gramm amfetamin tartalmú kábítószer vásárolt terhelt1 I. rendű vádlottól abból a célból, hogy azt értékesítse. A IV. rendű vádlott számára a kábítószer az I. rendű vádlottól terhelt2 III. rendű vádlott szállította, aki a tevékenységéért szállításonként 1 adag – 0,5 gramm – amfetamin tartalmú kábítószer (speed) kapott. A III. rendű vádlott a szállításokért összesen 29,5 gramm, azaz mintegy 0,295 gramm amfetamin-bázist tartalmazó kábítószerhez jutott, ami érdemben nem befolyásolja azt a mennyiséget, mely kereskedelmében tevékenyen részt vett.

[50] A vádirati tényállás emellett azt is rögzítette, hogy a III. rendű vádlottól 2020. december 15. napján levett vizeletmintában delta-9-THC, míg a IV. rendű vádlottól 2021. szeptember 14. napján levett vizeletmintában amfetamin volt.

[51] Az ügyészség a vádirat 3. tényállási pontját és a jogi minősítést a bírósági szakaszban változatlanul tartotta fenn, azt a 2023. október 27. napján, majd – a bizonyítási eljárás ismételt befejezetté nyilvánítása után – a 2024. január 29. napján megtartott perbeszédben sem módosította (elsőfokú bírósági iratok 38.B.180/2022/89. és 38.B.180/2022/117. számú tárgyalási jegyzőkönyv).

[52] Az elsőfokú bíróság az ítéleti tényállás [12] bekezdésében megállapította, hogy terhelt2 III. rendű vádlott 2019. októbere és 2022. augusztusa között átlagosan heti egy adag (0,8 g) amfetamint, míg terhelt3 IV. rendű vádlott 2019. márciusa és 2021. szeptembere között havi 5-10 adag (4-8 g) amfetamint fogyasztott.

[53] A tényállás [17] bekezdése tartalmazta továbbá, hogy az I. rendű terhelt letartóztatását követően a III. rendű és a IV. rendű terhelt már csak saját fogyasztásra vásárolt kábítószer ismeretlen személytől. Emellett a [21] bekezdésben rögzítette azt is, hogy a III. rendű terhelt által 2020. december 15. napján adott vizeletmintából hasis, illetve marihuána fogyasztására utaló delta-9-THC, míg a terhelt3 IV. rendű terhelt által 2021. szeptember 14. napján adott vizeletmintából amfetamin volt kimutatható, mely a leggyakrabban speed néven forgalomba kerülő kábítószer fogyasztására utal.

[54] A másfokú bíróság az ítélete [40] bekezdés első albekezdésében az elsőfokú ítélet [12] bekezdését a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján a III. rendű és IV. rendű vádlottak által elfogyasztott kábítószer hatóanyag-tartalma vonatkozásában kiegészítette. Megállapította, hogy a III. rendű vádlott által a 35 hónap alatt elfogyasztott heti egy, azaz havi 4 adag, összesen 140 adag, adagonként 0,8 gramm, mindösszesen 112 gramm kábítószer tiszta hatóanyag-tartalma 1,12 gramm, amely a csekély mennyiség felső határának 224%-a,

míg a IV. r. vádlott esetében a 30 hónap alatt elfogyasztott 155 adag (29 hó x 5 adag + 1 hó x 10 adag), adagonként 0,8 gramm, mindösszesen 126 gramm kábítószer tiszta hatóanyag-tartalma 1,26 gramm, amely a csekély mennyiség felső határának 252%-a.

[55] A vádirati tényállás 3. pontja terhelt2 III. rendű vádlott cselekvősege tekintetében tehát azt tartalmazta, hogy a 2019. és 2020. között végzett szállítói tevékenységéért szállításonként azonos mennyiségű kábítószerrel kapott, azonban ezzel kapcsolatos további vádlotti magatartást nem rögzít. Tény az is, hogy a vádirat a megjelölt, kábítószer-kereskedelemmel érintett időszakot megelőző, vagy azt követő időszakra nézve szintén nem tartalma a III. rendű vádlott amfetamin-fogyasztására vonatkozó tényállítást. A vádhatóság a III. rendű vádlottat érintően csupán a 2020. december 15. napján levett vizeletminta eredményét rögzíti, azonban a delta-9-THC fogyasztásának elkövetési magatartása szintén nem található meg a vádirati tényállásban.

[56] A vádirat terhelt3 IV. rendű vádlott tekintetében kábítószer-fogyasztásra vonatkozó megállapítást nem tartalmaz. A kábítószer-kereskedelem befejezését követő időszakra nézve a IV. rendű vádlott esetében pedig csak annak rögzítésére került sor, hogy a 2021. szeptember 14. napján tőle levett vizeletmintából amfetamint volt kimutatható, illetve a lakóhelyén tartott kutatás során kábítószerrel tartalmazó anyagok kerültek elő; a vádirat azonban ezekhez elkövetési magatartást (mint például fogyasztás, megszerzés, tartás) nem társít.

[57] Megállapítható, hogy ehhez képest az ítélet egyrészt a vádiratban le nem írt, vád tárgyává nem tett elkövetési magatartást, és ehhez kapcsolódóan a vádiratban megjelölnél tágabb elkövetési időtartamot is a III. rendű és IV. rendű vádlott terhére rótt.

[58] Az elsőfokú ítélet a [12] és [17] bekezdésekben ugyanis olyan ténymegállapításokat tartalmaz, miszerint a III. rendű vádlott 2019. októbere és 2022. augusztusa között, a IV. rendű vádlott pedig 2019. márciusa és 2021. szeptembere között amfetamint fogyasztott, melyet az I. rendű vádlott letartóztatását követően mindketten ismeretlen személytől vásároltak meg, továbbá – a másodfokú bíróság ítélete [40] bekezdésének első albekezdésében foglalt kiegészítés folytán – rögzítette az elfogyasztott kábítószer tiszta hatóanyag-tartalmát is. Mindemellett az elsőfokú ítélet [21] bekezdésében foglaltak szerint a vizeletminta a III. rendű és IV. rendű vádlottnál is kábítószer fogyasztására utal.

[59] A fentiekben kifejtettek szerint nem sérti a vádelvet, ha a bíróság a tettazonosság körén belül egyes tényeket akkor is megállapít, ha azt a vád nem tartalmazza, azonban jelen ügyben olyan, a vád keretein túlmutató tények megállapítására került sor, amelyek a vád történeti tényállása alapján eredetileg meg nem állapítható további bűncselekmény elkövetési magatartásának felelnek meg és a Be. 6. § (2) bekezdésének megsértését jelentik.

[60] Tekintettel arra, hogy a másodfokú bíróság a vádban le nem írt cselekmény alapján állapította meg a III. rendű és IV. rendű vádlott bűnösségét a Btk. 178. § (1) bekezdésében meghatározott és aszerint minősülő kábítószer birtoklás bűntettében, megvalósította a Be. 607. § (1) bekezdés b) pontja szerinti eljárási szabálysértést, melynek következménye e bűncselekmény vonatkozásban a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezése és az eljárás megszüntetése.

[61] Ennek egyúttal az is a következménye, hogy a Kúria az ítéleti tényállásból az elsőfokú ítélet [12], [17], a másodfokú ítélet [40] bekezdés első albekezdését, továbbá az elsőfokú ítélet [21] bekezdésének a kábítószer fogyasztásra utaló részét kirekeszti.

[62] A vádirati tényállás alapján kizárólag az a következtetés vonható le, hogy az ügyészség a kábítószer birtoklás megállapítására vezető tényeket nem kívánta vád tárgyává tenni, ebből adódóan a cselekmény pontos leírását [Be. 422. § (1) bekezdés d) pont] a vádirat nyilvánvalóan nem is tartalmazhatja.

[63] Tekintettel arra, hogy a Kúria eljárási szabálysértést észlelt, nem került abba a helyzetbe, hogy a Legfőbb Ügyészségnek a kábítószer birtoklás büntette minősítésével, illetve a kábítószer-kereskedelem büntetével halmazatban történő megállapításával kapcsolatos – egyébként helytálló – érvelését érdemben megvizsgálja.

[64] 2.3. A Be. 618. § (1) bekezdés b) pontja szerinti harmadfokú eljárásjogi felülbírálatnak része a Be. 609. § (1) bekezdésében írt relatív eljárási szabálysértések vizsgálata is, azonban a törvény ehhez a felülbírálathoz döntési jogkört már nem társít, tehát az esetleges relatív eljárási szabálysértések megállapításának nincs az ítélet hatályon kívül helyezésére vezető következménye a harmadfokú eljárásban. A harmadfokú bíróság ugyanis kizárólag a Be. 607. § (1) bekezdésében és a 608. § (1) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértések miatt dönthet a másod-, illetve az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezéséről [Be. 625. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont, (3) bekezdés].

[65] 3.1. A Kúria az ellentétes döntéssel nem érintett bűncselekményre vonatkozó felülbírálatot a következők szerint végezte el.

[66] A harmadfokú bíróság a Be. 618. § (3) bekezdése szerint az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírálja a Be. 590. § (5) bekezdés a)-c) pontjában meghatározottakat, vagyis az eljárási szabályok megtartásán túl a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezéseket akkor, ha a vádlottat fel kell menteni vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, mint ahogyan a bűncselekmények minősítésére vonatkozó rendelkezéseket is.

[67] A Kúria a joghatályos másodfellebbezést előterjesztő III. rendű és a IV. rendű vádlott terhére megállapított, de a fellebbezéssel nem érintett kábítószer-kereskedelem büntette vonatkozásában a bűnösség megállapítását elsőként abból a szempontból vizsgálta, hogy a III. és IV. rendű vádlottat fel kell-e menteni, vagy velük szemben az eljárást meg kell-e szüntetni, továbbá a bűncselekmények minősítése törvényes-e, azonban ilyen körülményt nem észlelt.

[68] A Be. 618. § (3) bekezdése alapján a fellebbezéssel nem érintett cselekményhez kapcsolódó tényállás sem esik a felülbírálat körébe, az a másodfokú bíróság ítéletével rögzül.

[69] A Be. 619. § (4) bekezdése értelmében, ha a fellebbezést kizárólag a Be. 615. § (3) bekezdés b) pontja vagy a Be. 615. § (4) bekezdése alapján jelentették be, továbbá a fellebbezéssel nem érintett bűncselekmény esetén a harmadfokú bíróság nem vizsgálja a másodfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, és a határozatát a másodfokú bíróság által alapul vett tényállásra alapítja.

[70] Mindezek alapján nem képezhette vizsgálat tárgyát a III. rendű vádlott védőjének a tényállás megalapozottságát vitató, és – a bizonyítékok eltérő értékelése folytán – eltérő tényállás megállapítását célzó érvelése.

[71] 3.2. Az első- és másodfokú bíróság mindkét vádlott bűnösségét kábítószer-kereskedelem büntetében állapította meg, melyet a III. rendű vádlott átadással [Btk. 176. § (1) bekezdés 2. fordulat], a IV. rendű vádlott kereskedéssel [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat] valósított meg.

[72] Kábítószerrel átad, aki azt más személy birtokába adja. Kábítószer átadásának akkor minősül az elkövetési magatartás, ha egy meghatározott személy részére történik (a kábítószer-kereskedelem és a kábítószer birtoklása miatti büntetőjogi felelősségről szóló 57/2007. BK vélemény II.4. pont).

[73] Átadásról azonban csak akkor lehet szó, ha az átadás kizárólag azért történik, hogy a kábítószerrel az átvevő maga fogyassza el (1/2007. Büntető jogegységi határozat III/1. b) pont).

[74] A hivatkozott jogegységi határozat számba vette a forgalomba hozatallal és a kereskedéssel megvalósuló kábítószer-kereskedelem ismérveit.

[75] Kábítószer hoz forgalomba az, aki azt – akár ellenérték fejében, akár ingyenesen – több személy részére juttatja. Forgalomba hozatalnak minősül a kábítószer több személy részére történő hozzáférhetőségének biztosítása is, ha az egyetlen személyen keresztül, egyszeri átadással történik (BH 2002.299 II., BH 2002.175.). A forgalomba hozatallal – miként a kereskedéssel is – szükségszerűen együtt járó átadás több résztvevénységből tevődhet össze (BH 2002.299.I., BH 2002.175.).

[76] Ehhez képest a kereskedés rendszeresen ismétlődő, anyagi haszon érdekében folytatott adásvétel. A kábítószerrel kereskedés ezért a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartás, amely folyamatos tevékenységek, rendszeres, ismétlődő adásvételek által valósul meg. Haszonszerzésre irányul, és magába foglal minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz.

[77] A kereskedés tehát sokrétű magatartást fed le, amely távolról sem korlátozódik csupán a fogyasztókkal történő adásvételi ügyletek lebonyolítására. A kereskedés ugyanis egyet jelent a piac működtetésével. Olyan folyamatként írható le, amely a kábítószer természetével (előállításával) veszi kezdetét, és – akár többszörös adásvételek lebonyolítását, a kábítószer fizikai szállítását követően – a kábítószer fogyasztók részére történő értékesítésével zárul. A kereskedéssel megvalósított kábítószer-kereskedelem büntettként minősül ezért bármely, e folyamatba illeszkedő, a kábítószerre tanúsított, rendszeres haszonszerzést célzó magatartás. Ekként kereskedésként értékelendő az elkövető által is tudottan továbbértékesítésre szánt kábítószer szállítására is.

[78] Fentiek alapján az eljáró bíróságok terhelt³ IV. rendű vádlott cselekményét törvényesen minősítették a Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulatában meghatározott és a (3) bekezdése szerint minősülő kábítószer kereskedelem büntettként.

[79] Az irányadó tényállás szerint terhelt² III. rendű vádlott szállította a kábítószer az I. rendű vádlottól a IV. rendű vádlottnak, aki az értékesített kábítószer ellenértékét is a III. rendű vádlott közvetítésével fizette ki. Ebből következően a III. rendű vádlott egyértelműen tudomással bírt arról, hogy az I. rendű és IV. rendű vádlott haszonszerzés érdekében rendszeres kábítószer-adásvételeket bonyolít. Haszon a III. rendű vádlottnál is jelentkezett, a közreműködésért cserébe ugyanis maga is részesült a szállított kábítószerből. Jelen esetben tehát nem fogyasztási célú átadásokról van szó, hanem arról, hogy a III. rendű terhelt a tényállásban leírt cselekményével maga is közreműködött a kereskedés folyamatában, így a kereskedés elkövetési magatartását valósította meg. Ezért a Kúria megállapította, hogy a III. rendű vádlott terhére rótt bűncselekmény a Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulatára figyelemmel minősül a (3) bekezdés szerint.

[80] A társtettesi elkövetői alakzat megállapítása mindkét vádlottnál törvényes.

[81] A bűncselekmény bírósági határozatban történő megnevezéséről szóló 61/2008. BK vélemény 4. a) pontja szerint „ha nincs bűnhalmazat, nem kell utalni arra, hogy a diszpozíció csak egyszer valósult meg, más szóval az „1 rendbeli” kifejezés használata fölösleges”. Mivel a III. és IV. rendű vádlott cselekménye természetes egységet képez, a Kúria a terhükre rótt bűncselekmény egy rendbeliségre utalást mellőzte.

[82] Ugyancsak mellőzni kellett a III. rendű és IV. rendű vádlottal szemben kiszabott büntetés halmazati jellegére utalást.

[83] 4. A másodfellebbezések a büntetés kiszabásáról szóló rendelkezést támadták, melyre a Be. 618. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján a harmadfokú felülbírálat kiterjed.

[84] A Kúria megállapította, hogy az első- és másodfokú bíróság a büntetés kiszabása körében értékelendő enyhítő és súlyosító körülményeket – szemben a IV. rendű vádlott védőjének álláspontjával – teljes körűen feltárta.

[85] A III. rendű és IV. rendű vádlottal szemben a büntetési tételkeret – a halmazati büntetésre utalás mellőzése miatt – immár öt évtől húsz évig, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés, mely nem vitásan jelentős tárgyi súlyt jelent. A Btk. 80. § (2) bekezdése alapján az irányadó középérték tizenkét év hat hónap.

[86] Az enyhítő körülmények közül a harmadfokú bíróság nyomatékkal vette figyelembe, hogy kábítószer mennyisége a jelentős mennyiség alsó határához közelít. Tény az is, hogy az elsőfokú ítélet meghozatala óta a két évet megközelítő további időmúlás következett be, így – a 2/2017. (II. 10.) AB határozat által meghatározott követelmények alapján – az eljárás elhúzódását is a vádlottak javára értékelte. Emellett a belső arányosság szem előtt tartása érdekében jelentőséget tulajdonított a nagyobb konkrét tárgyi súlyt mutató bűncselekményt megvalósító I. rendű és II. rendű terhelttel szemben kiszabott büntetés mértékének is.

[87] A feltárt bűnösségi körülmények alapján a harmadfokú bíróság terhelt2 III. rendű vádlott tekintetében – a beismerő vallomására és megbánó magatartására is figyelemmel – lehetőséget látott a Btk. 82. § (1) és (2) bekezdés b) pontjának alkalmazásával a büntetési tételkeret alsó határát el nem érő mértékű szabadságvesztés kiszabására. A Kúria terhelt3 IV. rendű vádlott tekintetében az enyhítő körülmények az ún. enyhítő szakasz alkalmazását nem indokolták, azonban – büntetlen előéletét nyomatékosan értékelve – lehetővé tették a szabadságvesztés törvényi minimumban való meghatározását. Ezért a kiszabott szabadságvesztés tartamát a III. rendű vádlottal szemben 4 év 6 hónapra, a IV. rendű vádlottal szemben 5 évre enyhítette.

[88] A Kúria – az elsőfokú bíróság érvelésével egyetértve – a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát mindkét vádlott tekintetében a Btk. 35. § (2) bekezdése alapján börtönben határozta meg.

[89] A közügyektől eltiltás kiszabására törvényesen került sor, annak tartama is megfelelő, enyhítése nem volt indokolt. Mivel a másodfokú bíróság ítélete kimondta, hogy a közügyektől eltiltás helyesen mellékbüntetés, e körben korrekcióra nem volt szükség.

[90] A Kúria megállapította, hogy a másodfokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

[91] **A döntés elvi tartalma**

A Be. 607. § (1) bekezdés b) pontja szerinti eljárási szabálysértés valósul meg, ha a bíróság az ítéleti tényállásban a vád keretein túlmutató, a vád történeti tényállása alapján eredetileg meg nem állapítható bűncselekmény elkövetési magatartásának megfelelő tényeket állapít meg, és ennek alapján a terhelt bűnösségét további bűncselekményben is kimondja.

[92] IV. A kifejtettek tükrében a Kúria a Győri Ítéltábla ítéletét a Be. 607. § (1) bekezdés b) pontja és a Be. 625. § (1) bekezdése értelmében a kábítószer birtoklásának büntette [Btk. 178. § (1) bekezdés] miatt terhelt2 III. rendű és terhelt3 IV. rendű vádlott tekintetében hatályon kívül helyezte és e bűncselekmény miatt az eljárást megszüntette.

[93] A továbbiakban a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 624. § (1) bekezdése alapján terhelt2 III. rendű és terhelt3 IV. rendű vádlott tekintetében részben megváltoztatta, míg az egyéb rendelkezéseit a Be. 623. §-a szerint helybenhagyta azzal, hogy feltüntette a IV. rendű vádlott új lakcímét.

[94] A harmadfokú eljárásban terhelt2 III. rendű vádlott védelmét kirendelt védő látta el, akinek közreműködéséért a Kúria a pártfogó ügyvéd, az ügygondnok és a kirendelt védő részére megállapítható díjról szóló 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 7. § (1) és (2) bekezdésében meghatározottak szerint állapította meg a jelenlét és a felkészülés címén járó díjat. Az így felmerült bűnügyi költséget – miután a III. rendű vádlott fellebbezése eredményre vezetett – a Be. 613. § (2) bekezdés a) pontja alapján az állam viseli.

[95] A Kúria az ügyben öt hivatásos bíróból álló tanácsban járt el [Be. 13. § (5a) bekezdés].

[96] A Kúria határozata ellen a Be. 6. § (4) bekezdése értelmében nincs helye fellebbezésnek.

Budapest, 2025. október 21.

Dr. Gimesi Ágnes s.k. a tanács elnöke, Dr. Kardos Andrea s.k. előadó bíró, Dr. Domonyai Alexa s.k. bíró, Dr. Gunyecz Zoltán s.k. bíró, Dr. Tuba István Krisztián s.k. bíró

A Győri Ítéltábla Bf.I.72/2024/12. számú ítélete terhelt² III. rendű és terhelt³ IV. rendű vádlottak tekintetében a Kúria Bhar.I.314/2025/21. számú ítéletében foglalt változtatásokkal a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2025. október 21.

Dr. Gimesi Ágnes s.k.
a tanács elnöke